

Sygn. akt III RC 472/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Witan

Protokolant: Magdalena Miętus

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Otwocku

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich A. S., N. S. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego V. S.

przeciwko M. S.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego M. S. tytułem alimentów na rzecz małoletnich córek A. S., ur. (...) i N. S., ur. (...), kwoty po 400 (czteryście) złotych miesięcznie na każde z dzieci, płatne do rąk matki małoletnich V. S. do dnia 10-go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 23 listopada 2015 r.;
- 2) w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- 3) wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;
- 4) koszty postępowania między stronami wzajemnie znosi;
- 5) nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. akt III RC 472/15

UZASADNIENIE

V. S. reprezentująca małoletnie - A. S. oraz N. S. pozwem z dnia 23 listopada 2015 roku wniosła o zasądzenie od M. S. kwoty po 700 złotych miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniej A. S. oraz kwoty po 700 złotych miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniej N. S., tj. łącznej kwoty po 1.400 złotych miesięcznie, płatnej z góry do rąk matki małoletnich – V. S. – do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Wraz z pozwem, przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek wniosła o zabezpieczenie w/w roszczenia na czas trwania postępowania poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powódek kwoty po 500 złotych miesięcznie na każde z dzieci, tj. łącznej kwoty po 1.000 złotych miesięcznie (pozew k. 1 – 3 akt).

Pozwany M. S. uznał powództwo do kwoty 400 złotych miesięcznie na każde dziecko, tj. do łącznej kwoty 800 złotych miesięcznie (d. przesłuchanie pozwanego na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2016 roku – nagranie płyta CD k. 68 akt).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań stron (k. 46 – 47, nagranie płyta CD k. 68) oraz dołączonych przez strony dokumentów (k. 4-25, 40-43, 76 - 96), a także informacji z Aresztu Śledczego W. – G. (k. 52 akt) Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletnie A. S. ur. (...) w W. (d. odpis skrócony aktu urodzenia - k. 4) oraz N. S. ur. (...) w W. (d. odpis skrócony aktu urodzenia – k. 5) pochodzą ze związku małżeńskiego V. S. z M. S.. Małoletnie mają obecnie 14 miesięcy i zamieszkują wraz z matką w Centrum Interwencji Kryzysowej w O. (d. zaświadczenie z Centrum Interwencji Kryzysowej w O. – k. 9 akt), pod jej bezpośrednią opieką. V. S. oczekuje obecnie na mieszkanie komunalne. Matka dzieci pozostaje na zasiłku macierzyńskim, otrzymuje z tego tytułu kwotę 1.273 złotych netto miesięcznie (d. zaświadczenie z ZUS k. 8 i 43 akt), ponadto pobiera zasiłek rodzinny w kwocie 178 złotych na dwójkę dzieci (d. zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powódek – k. 46- 47 akt). Okresowo V. S. otrzymuje także zasiłki celowe z pomocy społecznej (d. zaświadczenie z (...) k. 10 akt). Kwoty te stanowią jedyne źródło dochodu matki małoletnich powódek.

Koszty związane z utrzymaniem małoletnich dzieci wynoszą łącznie ok. 1.400 złotych miesięcznie (po ok. 700 zł na każde z dzieci). Koszty wyżywienia A. S. i N. S. to łącznie ok. 500 złotych miesięcznie, koszt zakupu dla nich pieluch i środków higienicznych to ok. 170 – 200 złotych miesięcznie, zaś koszt leków dla małoletnich to ok. 200 – 300 zł miesięcznie. Ponadto na koszt utrzymania małoletnich powódek składają się: koszt zakupu ubrań, zabawek i różnorodnych akcesoriów dziecięcych. Koszty utrzymania małoletnich A. i N. S. są zbliżone (dziewczynki są bliźniaczkami, z reguły chorują obie naraz) (d. zeznania V. S. k. 46-47 akt, faktury i rachunki k. 11-21, 76-96 akt).

V. S. jest obywatelką Ukrainy, nie ma w Polsce bliższych krewnych, którzy mogliby jej pomóc w opiece nad dziećmi, rodzina pozwanego również nie pomaga jej w utrzymaniu córek (d. zeznania V. S. k. 46 – 47 akt).

Ojciec dzieci – M. S. posiada wykształcenie gimnazjalne, nie ma zawodu. Pozwany przebywa od dnia 6 sierpnia 2014 roku do chwili obecnej w Areszcie Śledczym w W. – G., odbywając karę pozbawienia wolności za pobicie. Przewidywany termin końca kary przypada na dzień 6 sierpnia 2016 roku (d. przesłuchanie M. S. – nagranie płyta CD k. 68, pismo Dyrektora Aresztu Śledczego w W. – G. z dnia 16 marca 2016 roku k. 52 akt). Pozwany nie jest obecnie zatrudniony w ww. jednostce penitencjarnej, a ze względu na brak wolnych etatów na chwilę obecną brak jest możliwości jego zatrudnienia (d. pismo Dyrektora Aresztu Śledczego w W. – G. z dnia 16 marca 2016 roku k. 52 akt). M. S. pracował dorywczo przed osadzeniem, głównie na budowach, osiągając z tego tytułu dochody w granicach 1.000 – 1.200 złotych, nie posiada żadnego majątku (d. przesłuchanie M. S. – nagranie płyta CD k. 68 akt, zeznania V. S. k. 46-47 akt).

Sąd dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty przedstawione przez strony i załączone do akt sprawy.

Sąd uznał również za wiarygodne w całości zeznania stron – przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów – V. S. oraz M. S..

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, natomiast art. 135 § 1 kro stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona znajduje się. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV

uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można też odrywać od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W ocenie Sądu niewątpliwym jest, iż na pozwanym ciąży obowiązek alimentacyjny względem jego dzieci – A. S. i N. S.. Pozwany tego obowiązku zresztą nie kwestionuje, a kwestią sporną pozostaje jedynie zakres jego partycypacji w kosztach utrzymania małoletnich córek.

Na usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletnich powódek składają się koszty zakupu dla nich żywności, odzieży, pieluch i środków higienicznych, koszty leczenia, zabawek i innych akcesoriów dziecięcych. Zdaniem Sądu koszt zaspokojenia tych usprawiedliwionych potrzeb małoletnich A. i N. S. (mając na uwadze fakt, że dzieci mają co do zasady prawo do równej stopy życiowej z rodzicami) wynosi po ok. 700 zł miesięcznie na każde z dzieci.

Możliwości zarobkowe matki małoletnich powódek, rozumiane jako środki pieniężne, które może ona i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753), z uwagi na sprawowanie osobistej opieki nad dwójką 14 – miesięcznych córek, wyczerpują się obecnie w otrzymywanym przez nią zasiłku macierzyńskim w kwocie ok. 1.200 złotych miesięcznie.

Z kolei biorąc pod uwagę obecną sytuację pozwanego, w szczególności odbywanie przez niego kary pozbawienia wolności w areszcie śledczym, brak majątku oraz niemożność podjęcia przez M. S. – z uwagi na brak wolnych etatów – zatrudnienia w/w jednostce penitencjarnej, Sąd uznał, iż możliwości zarobkowe pozwanego w chwili obecnej są jeszcze bardziej ograniczone. Tym niemniej należy mieć na uwadze również okoliczność, iż pozwany uznał powództwo do kwoty po 400 zł na każde z dzieci. W tej sytuacji, zważywszy na treść art. 213 § 2 kpc, zgodnie z którym Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub z zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (przy czym jeżeli żadna z tych okoliczności nie zachodzi sąd jest obowiązany wydać wyrok zgodny z uznaniem powództwa bez względu na to, czy uznanie znajduje uzasadnienie w okolicznościach sprawy (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 roku, sygn. akt IV CSK 436/09, L.), zaś w ocenie Sądu częściowe uznanie powództwa przez M. S. nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa), Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletnich powódek alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie na każde z dzieci.

W świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia powództwa w całości i zasądzenia alimentów wysokości po 700 zł miesięcznie na każde z dzieci. W ocenie Sądu ustalenie wysokości alimentów należnych małoletnim powodom od M. S. ponad kwotę ustaloną przez Sąd nie byłoby uzasadnione, albowiem w kosztach utrzymania małoletnich powodów winna partycypować także ich matka, a ponadto – przede wszystkim – wyższe alimenty przekraczałyby możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, stanowiące górną granicę świadczeń alimentacyjnych.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zasądził od M. S. na rzecz A. S. oraz N. S. tytułem alimentów kwoty po 400 złotych miesięcznie na każde z dzieci, płatne do rąk matki małoletnich V. S. do 10-go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 23 listopada 2015 roku, tj. od dnia wniesienia pozwu, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Koszty postępowania pomiędzy stronami Sąd wzajemnie zniósł, co znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 100 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc, zaś o nieuiszczonych kosztach sądowych na podstawie art. 113 ustęp 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc.